

BRANDKÅRSTIDSKRIFT

Nr 3

April

Organ för Svenska Brandkårens Riksförbund.

Redaktion: Styrmansg. 1, Stockholm. Tel. 606308. Postg. 4870.

Redaktör och utgivare: Kapten Erik Gillner.

1934

16 årgången

Övningarnas bedrivande vid de mindre brandkåren.

Av brandchefen, överstelöjtnant H. Forssman.

Den, som har tillfälle att iakttaga en brandkår i verksamhet på brandplats eller under övning, får snart en uppfattning om, på vilken utbildningsståndpunkt kåren befinner sig. Att en yrkesbrandkår skall kunna utföra ett effektivt arbete, är självklart. Annorlunda ställer det sig emellertid vid övriga slag av brandkårer. Särskilt i mindre samhällen, där antalet utryckningar är ringa, är det givet, att brandkåren icke har tillfälle att under brandsläckning förvärva den vana, som erfordras på brandplatsen.

Men erfarenheten visar, att även de mindre kåren genom trägen övning kunna uppnå mycket goda resultat under förutsättning, att de ledas planmässigt, sakkunnigt och målmedvetet. Man måste sträva efter, att arbetet, såväl på brand-

plats som vid övning, sker under ordning, lugn och tystnad. Skrik, oväsen och hetsiga kommandoord visa, att andan och sammanhållningen inom kåren är mindre god samt att denna icke är väl ledd. Det är nödvändigt, att var man tyst och lugnt ägnar sig åt sin tjänst samt med uppmärksamhet följer befälets order och anvisningar. Det får icke förekomma, att en brandman vid dylika tillfällen inlåter sig i samspråk med utomstående eller kanske i en undan-gömd vrå unnar sig en självtagen rast för att i lugn och ro röka en cigarett.

I första hand tillkommer det givetvis brandkårschefen att svara för att brandkåren är väl ledd och väl utbildad. Med hänsyn härtill bör han icke blott vara en god eld-

släckare. Det är även av vikt, att han uttager lämpliga personer till brandkåren, samt att han har förmåga att hos densamma ingjuta en god anda samt ett levande intresse för kåren och dess angelägenheter. Vidare måste han kunna bibringa denna de kunskaper och färdigheter, som erfordras för brandkärs-tjänstens riktiga utförande.

Det är alltså stora fordringar, som ställas på brandkårens chefer. En av förutsättningarna för att de skola kunna fylla de uppställda kraven är det stora och levande intresse för brandskyddets sak, varav de allmänt äro besjälade. Men detta är icke nog. Det erfordras nämligen icke blott god vilja utan även kunskaper. I annat fall är det icke möjligt att på rätt sätt leda övningarna, så att de bli-va lärorika, omväxlande och intresseväckande.

Många brandkärschefer hava vid särskilt anordnade instruktionskurser för brandbefäl fått lära, huru dessa önskemål skola kunna förverkligas. Men ett stort antal av de ledande inom de mindre kårerna hava icke haft tillfälle härtill utan hava kanske förvärvat sina kunskaper genom egna erfarenheter eller på teoretisk väg.

Utbildningsfrågan har upprepade gånger avhandlats i denna tidskrift. Sedan dess hava emellertid ett stort antal nya brandkårer anslutit sig till Riksförbundet, varför det med hänsyn till frågans vikt synes önskvärt, att densamma ånyo upptages till behandling. De synpunkter, som här framföras, äro icke avsedda för yrkesbrandkårer utan för borgarbrandkårer och frivilliga brandkårer. I viss mån äga de även tillämpning för fabriksbrandkårer.

Två utbildningssystem förefinnas, nämligen specialutbildning och allmänutbildning. Den förstnämnda förutsätter, att personalen utbildas endast för tjänstgöring vid

vissa redskap såsom motorsprutor, handkraftsprutor, livräddningsredskap o. s. v. eller för särskilda be-fattningar, såsom strålförare m. m. Detta tillvägagångssätt medför emellertid en del olägenheter. Sålunda erfordras stor personal, var-jämte man vid uttryckning till brandplats icke alltid kan vara sä-ker på att den materiel i främsta rummet bemannas, som först bör uttrycka. Vid mindre brandkårer uppstår dessutom svårighet att gö-ra övningarna tillräckligt omväx-lande för manskapet. På senare tid har man därför mer och mer frän-gått detta system utom beträffande allmänna brandkårer. Vid dessa är detta system fortfarande berätti-gat med hänsyn till att olika avdel-ningar på grund av ringa antal öv-ningar måste utbildas för vissa skarpt begränsade uppgifter.

Där allmänutbildning tillämpas, övas varje man vid samtliga red-skap, och han skall där kunna full-göra alla de förrättningar, som er-fordras. Undantag härifrån göres endast beträffande befälspersonal samt ett fåtal befattningar, som kräva särskild utbildning, såsom bilförare, motorskötare och kuskar. Genom detta system blir brandkå-ren ett smidigt verktyg i chefsens hand, vartill kommer, att övningar-na kunna göras mera omväxlande. Om icke i vissa fall särskilda för-hållanden föreligga, är detta till-vägagångssätt alltså att rekommendera.

Brandkärsövningar äro dels prak-tiska, dels teoretiska. De först-nämnda kunna vara detaljövning-ar, tillämpningsövningar eller ori-enteringsövningar. Av största be-tydelse äro de praktiska övningar-na, men ofta kunna de med fördel till tiden föregås av teoretiska.

Teoretiska övningar äga lämpli-gen rum under vinterhalvåret samt kunna förläggas till vederbörande brandstation eller, om större lokal erfordras, till skolsal, kommunal-

rum, biograf, samlingslokal eller dylikt. Föredrag kan lämpligen hållas av någon av brandbefälet över ämne, som berör brandkårens verksamhetsområde. Olika uppslag vid val av ämne erhållas genom att studera Brandkärstidskrift eller annan brandskyddslitteratur. Därvid kan vara lämpligt att t. ex. beträffande materiel för brandsläckning eller livräddning omtala de senaste nyheterna eller erfarenheterna på detta område. I allmänhet väcker det även intresse, om uttryckningar, i vilka brandkåren deltagit eller nyligen inträffade eldsvådor beröras, om desamma erbjuda lärrika exempel på, hur en brand uppkommer, hur släckningsarbetet bör bedrivas, hur livräddning sker o. s. v.

För att under olika år erhålla omväxling i programmet, kan det stundom vara lämpligt att anmoda utomstående personer att med brandkårens personal genomgå vissa ämnen, som för densamma äro av intresse. Så kan t. ex. en byggmästare tala om erfarenheter från brandsyner eller om olika byggnadskonstruktioner samt deras motståndskraft mot eld. Någon ingenjör kanske kan avhandla ämnet elektriciteten och brandfaran och en läkare redogör måhända för första hjälpen vid olycksfall. Inom de län, där brandkårsförbund äro organiserade, finnes möjlighet att anmoda vederbörande brandkonsulent att hålla föredrag. I annat fall kan lämplig person säkerligen erhållas från närmaste yrkesbrandkår.

Men man kan ej gärna begära, att en person skall hålla föredrag för ett tjugotal åhörare. Man har då den utvägen, att, om föredraget är av mera allmänt intresse, till desamma inbjuda allmänna brandkåren och kanske även allmänheten, i första hand då fastighetsägarna. Det är även lämpligt, att såsom stundom sker, anmoda repre-

sentanter från närliggande brandkårer att åhöra föredraget. Härigenom stärkes den samhörighetskänsla, som bör finnas brandkärsmän emellan.

De teoretiska övningarna kunna även få form av instruktion, varvid ledaren t. ex. i detalj genomgår brandkårens organisation, de olika avdelningarnas uppgifter, materielens fördelning och användning, olika vattentillgångar inom samhället, brandkårens alarmering, allmänna grunder för brandsläckning och livräddning, vilken del av brandkåren, som skall uttrycka, då släckningshjälp begäres av annat samhälle o. s. v. Samtidigt beröras lämpliga delar av brandstadgan, brandordning, om sådan finnes, samt vederbörliga instruktioner och reglementen.

Vad de praktiska övningarna beträffar hava *detaljövningarna* till ändamål att inlära brandmaterielens konstruktion, skötsel och användning. Såväl för nyantagna brandmän, som för dem, vilka förut äro utbildade, äro dylika övningar av stor betydelse. Det är nämligen av vikt, att inom en brandkår envar noga känner den materiel han skall hantera samt att alla grupper och avdelningar uppträda enhetligt. Alla handgrepp skola utföras fullt riktigt och likartat.

Utbildningen sker i grupper eller avdelningar, varvid brandbefäl och erfarna brandmän fördelas på de olika avdelningarna. Till en början utföras övningarna långsamt och med uppehåll mellan olika handgrepp så att förekommande fel kunna rättas. Efterhand, som färdighet vinnes, utföres de olika detaljerna sammanhängande och med ökade krav på hastighet utan att fordran på noggrannhet eftergives.

Övningarna bedrivas dels såsom instruktionsövningar, vilka avse att bibringa den enskilde mannen personlig färdighet, dels såsom detalj-

övningar i grupp, varvid samarbetet inom gruppen övas.

Slangutläggning utföres i regel såsom torrövning d. v. s. utan vatten, varvid äldre, kasserade slangar lämpligen kunna komma till användning. Någon gång bör emellertid vattengivning äga rum, så att personalen även får vana att hantera vattenfyllda slangar. Vid dylika tillfällen övas bl. a. påsättande av slangbindlar, söndriga slangdelars utbytande, strålförarens arbete under försvårande omständigheter, på stegar, tak o. d. Samtidigt inövas användning av grenrör och strålrör samt slangbroar, slanghållare och slangklämmor. Övningarna upprepas gång på gång med ombyte av grupper och nummer inom grupp, till dess att samtliga brandmän tjänstgjort i de olika befattningarna.

Oftast förekomma givetvis övningar med olika slag av sprutor, slangutläggning från dessa eller från brandpost samt livräddning. Men även övriga detaljer böra icke försummas.

Under senare år hava kemiska eldsläckningsapparater av olika typer alltmer kommit i bruk. Det är därför nödvändigt, att i första hand brandkårens personal känner till dessa apparaters konstruktion, skötsel och användning. Om icke brandkåren själv disponerar sådana av olika typer, kunna de upplånas inom samhället, varvid manskapet får tillfälle att lära sig såväl hur de användas, som hur de omladdas. Genom brandmännen kunna sedermera dessa nyttiga kunskaper spridas till andra personer inom samhället.

Den personal, som är försedd med rökmasker, bör på lämpligt sätt tränas att använda dessa. Detta kräver nämligen vana, utan vilken personalen har svårighet att orientera sig i rökfyllda lokaler samt saknar uthållighet. Är brandkåren utrustad med manskapslinor,

böra de viktigaste knoparna inläras samt sättet för deras praktiska användning. I samband med livräddning kan lämpligen konstgjord andning inläras.

Icke heller de mindre hjälpskapen böra försummas. Bl. a. bör noga inpräntas vikten av att undvika onödiga vattenskador, för vilket ändamål brandhinkar, skyfflar och kvastar samt torvströ eller sågspån kunna vara till god hjälp. Även kan man med manskapet genomgå, huru medelst användning av yxa, såg och kofot väggar, tak eller golv upphuggas, varvid alltid bör eftersträvas att göra minsta möjliga åverkan. Kan detta praktiskt genomgå i samband med rivning av någon byggnad inom samhället, så desto bättre.

För bilförare och maskinister anordnas vid behov särskilda övningar, varvid grundligt genomgås bilens eller motorsprutans konstruktion, skötsel och användning. Först därefter sker samövning med övriga delar av brandkåren.

Då all personal genom detaljövningar erhållit erforderlig utbildning, övergår man till *tillämpningsövningar* för att längre fram då och då återkomma till och repetera de viktigaste av detaljövningarna.

Under tillämpningsövningarna erhålla de olika grupperna och avdelningarna vana att samarbeta med varandra. Dylika övningar utföras dels å brandkårens vanliga övningsplats, dels å olika platser inom samhället, såsom vid industriella företag eller andra byggnader, vilka på grund av storlek, byggnadssätt eller eldfarlig beskaffenhet böra vara väl kända av brandkåren.

Alla manövrar utföras nu med full hastighet, och all personal uppträder så, som den skulle göra på brandplats. Det är emellertid varken möjligt eller nödvändigt att alltid utföra dylik övning med vat-

tengivning. En förutsättning för att brandkåren överhuvudtaget skall kunna få öva inom olika fastigheter är nämligen, att ingen skada åstadkommes. I regel går det lättare att för detta ändamål få tillträde till en byggnad, om fastighetsägaren får veta, att vattengivning icke skall äga rum. Vill man vid något särskilt tillfälle pröva vattentrycket eller öva strålförare, kan man möjligen för vattengivning använda slangar, som över stegar äro uppdragna på tak. Inomhus utlagda slangar böra däremot aldrig under övning tillföras vatten.

I detta sammanhang må framhållas nödvändigheten av att övning icke anordnas inom en fastighet, förrän fastighetsägaren därtill givit sitt medgivande, och samtliga där boende personer erhållit meddelande härom. Detta synes ju vara en självklar sak, men det har faktiskt förekommit, att en brandkärschef i ett större samhälle natetid alarmerat kåren och med densamma utan tillstånd eller tillkännagivande påbörjat övning med stegresning och slangutläggning inom en tätt befolkad bostadsbyggnad. Ett dylikt tilltag bidrar givetvis icke att höja brandkårens popularitet.

Om tillfälle därtill gives, bör en övning inom en större byggnad göras om en eller flera gånger, så att grupperna efter ombyte få tillfälle att arbeta inom olika delar av byggnaden. Efter övningens slut skadar det icke, om chefen samlar manskapet och med dem genomgår övningens förlopp. Samtidigt sker instruktion om var i ett visst läge sprutan eller sprutorna skola placeras, var slangarna skola utläggas, hur livräddning skall ske och övriga detaljer, som kunna vara av vikt för brandkåren att känna.

I allmänhet förläggas övningar na till den ljusa årstiden. Någon

gång bör emellertid övning i mörker äga rum liksom även under den del av året, då kyla, is och snö försvåra brandkårens arbete. Finnes icke slangtorkningstorn, eller saknar detsamma uppvärmningsanordning, böra slangarna under övning i regel icke användas med vattengivning vintertid, emedan de äro svåra att få torra och i brandboden lätt taga skada genom fukt.

Stundom finner man hos en chef benägenhet att själv personligen ingripa på alla håll och i alla detaljer. Detta är emellertid ett bestämt fel, som måste bortarbetas. För ett framgångsrikt och väl lett släckningsarbete är det nämligen nödvändigt, att ledaren icke förlorar överblicken över det hela, utan att han till sina underbefälhavare förtroendefullt överlåter olika uppgifter. Med hänsyn härtill böra dessa befälhavare erhålla särskild utbildning i dylika stycken. Under övningar böra de leda vissa avdelningar och stundom bör vice chefen under brandkärschefens ledning få tillfälle att föra befälet över hela den brandstyrka, som är samlad.

Ur många synpunkter är det önskvärt, att samövning någon gång sker med annan brandkår. Vid dylika tillfällen måste naturligtvis i varje fall sådana åtgärder vara vidtagna, att eget samhälle icke blottställes för under tiden inträffande brand.

För brandkårens verksamhet är av stor betydelse, att personalen väl känner till samhället och även under mörker finner sig till rätta inom alla delar av detsamma. För den skull böra särskilda *orienteringsövningar* komma till stånd. Därvid besökas fabriker, eldfarliga inrättningar, större boningshus, biografier och andra samlingslokaler såsom skolor och sjukhus. Manskapet bör vid dylika tillfällen få noggrann kännedom om belägenhe-

ten av utrymningstrappor, järnstegar, brandmurar och övriga detaljer, som kunna vara av vikt att känna. I sammanhang härmed genomgås olika vattentillgångar, uppställningsplatser för sprutorna, var slangar skola utläggas, var stegar skola resas, hur livräddning skall utföras o. s. v.

Orientering kan även ske i samband med detaljövning, då man t. ex. önskar pröva materielens användbarhet inom olika slag av fastigheter. Man önskar kanske taga reda på, huru lång slangledning, som tages i anspråk för brandsläckning inom olika delar av samhället, eller vilket vattentryck som erfordras för att nå översta delarna av högt belägna byggnader. Eller också vill man måhända försöka stegarnas eller livräddningsapparaternas användbarhet vid olika fastigheter. Samtidigt som personalen härigenom får utbildning och erfarenhet, får chefen kännedom om, huruvida materielen är tillräcklig eller om den behöver kompletteras.

Efter varje övning, av vad slag den vara må, skola redskapen nogga rengöras och placeras på anbefallda platser.

För övningarnas riktiga och planmässiga bedrivande är det önskvärt, att brandkårschefen för varje år uppgör en *utbildningsplan*, vilken bör vara så beskaffad, att alla viktigare detaljer under året bliva i lämplig ordningsföljd genomgångna, samt att erforderlig omväxling vinnes i programmet. Dylika planer kunna givetvis till form och innehåll vara synnerligen växlande. Några allmängiltiga regler kunna icke uppställas, emedan organisation och materiel m. m. äro så olikartade på olika platser.

Nedanstående utbildningsplan utgör ett exempel på, hur en dylig plan kan upprättas. Den är avsedd att utgöra en ledning för de min-

dre brandkärernas chefer, och då i första hand för dem, som icke haft tillfälle att vid utbildningskurser för brandbefäl förvärva kunskaper i hithörande stycken.

Antalet övningar och dessas fördelning på olika månader liksom timantalet kan givetvis växla, beroende på de lokala förhållandena. I den föreliggande planen äro till vissa övningspass ett stort antal övningsdetaljer förlagda. Detta har skett med hänsyn till, att de mindre brandkärerna i regel endast disponera ett fåtal av de redskap, vilka äro upptagna i planen. Har en brandkår ett större antal redskap av olika slag, måste givetvis antalet övningar utökas, så att brandkären får vana att handtera all den materiel, varmed den är utrustad.

Utförliga bestämmelser, om huru olika slag av övningar skola anordnas och bedrivas, återfinnas i av brandchefen, överstelöjtnant R. Stridbeck utgivna "Allmänna synpunkter för brandkårsövningars anordnande med de mindre brandkärerna" samt i av Svenska Brandskyddsföreningen och Svenska Brandkärernas Riksförbund gemensamt utgivet "Utbildningsreglemente för brandkärer". Båda dessa böcker kunna rekvideras genom Riksförbundet. Priset är för den förstnämnda 50 öre, för den sistnämnda 10:— kronor.

För att uppmuntra till självstudier kan det vara lämpligt, att låta det ena av de båda exemplar av Brandkärstidskrift, som tillställas varje till Riksförbundet ansluten brandkår, cirkulera mellan brandkärernas personal.

En vidgad blick för betydelsen av och möjligheten att anordna omväxlande och lärorika övningar kommer för visso att främja brandkärernas framgångsrika uppträdande på brandplatserna.

Exempel på utbildningsplan.

Öv- nin- gens nr	Månad	Övningsslag	Övningsdetaljer	An- tal tim- mar	Anteckningar
1	Jan.	Instruktion.	Bestämmelser i brandstadgan. Bestämmelser i brandordning. Bestämmelser i reglemente. Bestämmelser i instruktion. Brandsläckningsförfarande i olika fall. Livräddning. Kan ersättas med föredrag av brand- konsulent eller annan lämplig person.	1 1/2	Ev. vid brand- kårsförenings årsmöte eller vid brandkårs- fest.
2	Mars	Orienterings- övning.	Besök vid industriella verk, eldfarliga inrättningar, sjukhus, skolor, samlingslokaler, större bostadshus. Vattentillgångars användning och sprutors uppställningsplatser i olika fall. Brandvakars anordnande.	2	Samtliga loka- ler av större betydelse kunna t. ex. besökas under loppet av en treårs- period.
3a	April	Instruktions- övning samt detaljövning i grupp.	Pyttsspruta. Handkraftspruta. Kemiska eldsläckningsapparater. Gårdsstege. Skarvstege. Brandsegel. Manskapslina.	2	Maskinister del- taga icke.
3b	April	Instruktions- övning samt detaljövning i grupp.	Motorsprutans och pumpens konstruk- tion. Å motorsprutor vanligen uppkomman- de fel och deras avhjälpande. Startning. Pumpning.	2	Endast för maskinister.
4	Maj	Instruktions- övning samt detaljövning i grupp.	Motorspruta eller Brandpost och brandposthuvud. Slang med tillbehör. Utskjutstege. Signaler och tecken.	2	

Ov- nins- nr	Månad	Övningslag	Övningsdetaljer	An- tal tim- mar	Anteckningar
5	Maj	Instruktions- övning samt detaljövning i grupp.	Livräddning: bärning, manskapslina, saxapparat, livräddningsapparat med block, livräddningstrumma, språngsegel. Konstgjord andning. Rökskyddsapparater. Hakstegar.	2	
6	Juni	Tillämpnings- övning med grupper.	Pyttsspruta. Handkraftspruta. Skarvstege. Brandsegel. Manskapslina. Livräddning. Rökskyddsapparat. Hakstege.	1	
7	Juni	Tillämpnings- övning med grupper.	Motorspruta eller Brandpost och brandposthuvud. Slang med tillbehör. Utskjutstege. Livräddning. Rökskyddsapparater. Skarvstege.	1	
8	Juli	Tillämpnings- övning.	Samma materiel som vid övning n:r 7.	1	
9	Aug.	Tillämpnings- övning.	Utryckning sker med all erforderlig materiel. Kan ev. utföras såsom uppvisning un- der brandkårsfest.	2	Övningen för- lägges till lo- kal, där orien- teringsövning förut skett under övning n:r 2.
10	Sept.	Tillämpnings- övning.	Samövning med allmänna brandkåren. Ev. samövning med annan brandkår.	2	
11	Okt.	Tillämpnings- övning med grupper.	Övning i mörker.	1	
12	Dec.	Tillämpnings- övning.	Övning under vinterförhållanden.	1	

Brandskyddsundervisning vid lantmanna- och folkhögskolor.

Alla, som syssla med landsbygdens brandskydd känna till de svårigheter, som uppträda, då brandskyddsfrågan för ett samhälle eller en kommun skall ordnas. Jag tänker härvid närmast på de samhällen, där brandstadgan ej äger obligatorisk tillämpning. De inom samhället boende äro i regel intresserade av att få brandskyddet ordnat, då däremot lantbrukare och övriga utanför samhället bosatta visa ringa förståelse för denna angelägenhet. De motsättningar, som sålunda i regel förefinnas, omöjliggöra ofta och försvåra alltid brandskyddsfrågans lösning.

Den på landsbygden rådande oförståelsen för brandskyddet är enligt min mening till stor del beroende av ren okunnighet hos vederbörande om brandskyddets stora betydelse. En upplysningsverksamhet, som kunde väcka landsbygdens folk, skulle därför vara till stort gagn för brandskyddssaken. Med undantag för de enkla råd och upplysningar, som då och då förekomma i den allmänna pressen, sprids upplysning och propageranda för brandskyddet i skrift så gott som endast genom facklitteraturen, och denna når i mycket ringa utsträckning allmänheten. De genom brandskyddssammanslutningar och brandkonsulenter anordnade föredragen ute i samhällen äro utan tvivel till stort gagn, men jag vet av erfarenhet, att den befolkningsskatt, som man vid dessa tillfällen helst vill komma till tals med, i regel lyser med sin absoluta frånvaro.

Brandskyddet har utan tvivel så

stort ekonomiskt och kulturellt intresse för vårt land, att undervisning i detta ämne vid åtminstone vissa läroanstalter torde kunna anses berättigad. Tanker härpå är ej heller ny. Frågan framfördes sålunda som diskussionsämne på Svenska Brandskyddsföreningens årsmöte i Malmö 1932 av dåvarande branchefen i Göteborg, G. Ekstedt, och rönt de församlade brandskyddsmännens odelade intresse.

För landsbygdens brandskydd är det i all synnerhet av stor betydelse om eleverna vid lantmanna- och folkhögskolorna bibringas lite förståelse för brandskyddet. Dessa elever äro i ganska stor utsträckning blivande kommunalpampar, som var och en i sin stad komma att utöva inflytande över fördelningen av kommunens medel och därigenom även komma att avgöra, om brandskyddet skall få en ur brandskyddssynpunkt tillfredsställande lösning. Det intresse, en dylik undervisning sannolikt skulle väcka, kommer ej endast det allmänna brandskyddet till godo, då man även har rätt att hysa den förhoppningen, att brandskyddet inom den enskilda risken ute på landsbygden därigenom avsevärt komme att förbättras.

Innevarande läsår har undertecknad hållit föreläsningar i brandskydd vid Fristads folkhögskola och Sätilla lantmannaskola, båda belägna i Älvsborgs läns södra brandkonsulentdistrikt. Det intresse, som därvid visades från såväl lärare som elevers sida, är anledning till, att jag i denna tidskrifts spalter dristar taga till orda för en mera

allmänt förekommande undervisning i berörda ämne vid dylika läroanstalter.

Med föreläsningarna, som närmast äro att betrakta som försök, ville jag bibringa eleverna lite förståelse för såväl det enskilda som det allmänna brandskyddet. Till mitt förfogande fick jag vid båda skolorna tvenne lektionstimmar, vilka jag utnyttjade på så sätt, att ena timman upptogs med undervisning i brandskyddet berörande lagar och förordningar samt brandskyddet inom den enskilda risken och andra lektionstimman med föredrag om det allmänna brandskyddet. Vid Sättila lantmannaskola, som förfogar över lämplig eldsläckningsmateriel, hade jag dessutom brandövningar, för vilka eleverna med glädje offrade större delen av sin middagsrast.

Programmet för undervisningen var följande:

1:sta timman.

- a) Brandskyddet berörande lagar och förordningar.
- b) Förebyggande brandskydd inom den enskilda risken.
- c) Eldsläckningsanordningar inom den enskilda risken.
- d) Ordningsföreskrifter (placering av halm och hö, anslag om förbud mot rökning i vissa lokaler, lösning och uttagning av kreaturen på bestämda tider etc.).
- e) Förfarandet vid utbruten vådeld.

- f) Brandförsäkring (försäkringsinrättningar, försäkringsvillkor etc.).

2:dra timman.

Föredrag om landsbygdens brandskydd. (Huvudsakligen vad som förekommer i en av mig författad artikel i denna tidskrift n:r 9, 1932, betitlad "Landsbygdens eldsläckningsväsende").

Undervisningen underlättas betydligt, om man till sitt förfogande har åskådningsmateriel i form av lämpliga ljusbilder. Då dylika bilder ej äro så lätta att komma över, vågar jag i detta sammanhang framhålla, att Riksförbundet lämpligen borde anskaffa ifrågavarande materiel i sådan omfattning, att ett flertal bildserier samtidigt kunde utlånas till föredragshållare.

Under en lektionstid av endast två timmar hinner man naturligtvis ej närmare ingå på de olika spörsmålen, men något är alltid bättre än intet, det är dessutom ej alldeles uteslutet att för denna undervisning få disponera längre tid. Min övertygelse är under alla förhållanden den, att, därest varje årgång elever vid våra lantmannas- och folkhögskolor erhålla en om och knapphändig undervisning i brandskydd, detta dock så småningom skall leda till, att förståelsen för brandskyddets betydelse även kommer att göra sig gällande på landsbygden i större utsträckning, än vad fallet nu är.

Per Lundgren.

Låt BRANDKÅRSTIDSKRIFT

cirklerna bland
brandkårens medlemmar!

RIKSFÖRBUNDET.

Förbundsmötet 1934.

Centralstyrelsen har å sammanträde den 16 mars beslutat förläga förbundsmötet till Örebro under den 9 och 10 nästkommande juni. I samband med förbundsmötet kommer den 7 och 8 juni ett konsulentmöte att äga rum. Centralstyrelsen vill härmed uppmana herrar brandchefer att söka erhålla kommunalt eller annat bidrag för beivrande av förbundsmötet.

Firmor,

som önska utställa brandmateriel vid förbundsmötet i Örebro den 9 och 10 instundande juni uppmanas härom göra anmälan till Överbrandmästare A. Swensson, Brandstationen, Örebro före den 25 maj.

Bilagor.

Med detta nummer medföljer som bilagor *Meddelande nr 14 1934 från Riksförbundets Arbetskommission* samt till Brandkärnorna 3 st. rapportblanketter.

FRÅN LÄNSFÖRBUNDEN

Östergötlands brandkårsförbund avhåller sitt ordinarie årsmöte 1934 i Skenninge lördagen d. 2 juni. Lokal: Stadshotellet.

Kalmar läns brandkårsförbund.

t. f. Konsulent: Brandchef A. R. Florin. Exp.: Brandstationen, Kalmar.

ÅRSBERÄTTELSE

över

Kalmar Läns Brandkårsförbunds verksamhet under 1933.

Brandkårsförbundets uppgift.

Förbundet har till ändamål att verka för utvecklingen av ett ordnat och betryggande brandväsen inom Kalmar län, särskilt å länets landsbygd, och att utgöra ett före-

ningsband mellan länets brandkär-
rer.

Detta mål vill brandkårsförbundet söka nå genom bl. a.:

Att väcka intresse för och biträda vid tillkomsten av såväl frivilli-

ga som andra brandkårer i länets samhällen och kommuner,

att utföra undervisande och rådgivande verksamhet beträffande brandkårens organisation, utrustning och utbildning.

att ordna föredrag, överläggnings- och instruktionskurser för brandkårens personal samt

att medelst en ordnad brandkonsulentverksamhet bedriva ett verkligt arbete för dessa uppgifters förverkligande.

Styrelsen.

Ordförande: Landshövding J. Falk, Kalmar.

v. Ordförande: Advokat A. Lindskog, Västervik.

Ledamöter: Ryttmästare J. Birger Jeansson, Kalmar, Bruksägare Th. Ekströmer, Fågelfors, Godsägare Gustaf Jeansson, Berga, Brandchef B. Carlsson, Oskarshamn och Brandchef G. E. Pettersson, Borgholm.

Suppleanter: Brandchef A. R. Florin, Kalmar, Sjukvårdare E. Persson, Västervik, Brandchef V. Vedell, Nybro och Disponent F. Agner, Kalmar.

Revisorer: Agronom R. Therner, Smedby och Godsägare A. Bernsten, Bölebro.

Suppleanter: Disponent Ruben Jonsson, Pärby och Brandchef E. Andersson, Mönsterås.

Sekreterare: Brandchef A. R. Florin, Kalmar.

Kassör: Brandchef A. R. Florin, Kalmar.

t. f. Konsulent: Brandchef A. R. Florin, Kalmar.

Arbetsutskottet.

Ordförande: Ryttmästare Birger Jeansson, Kalmar.

Ledamöter: Brandchef G. E. Pettersson, Kamrer F. Agner och Brandchef A. R. Florin (tillika sekreterare).

Sammanträden.

Årsmöte hölls i Västervik den 2 juli under Landshövding Falks ord-

förandeskap, varvid nyvaldes till vice ordförande Advokat A. Lindskog, Västervik och till styrelsesuppleant brandstyrelsens ordförande, sjukvårdare E. Persson, Västervik.

Styrelsen har sammanträtt tre gånger.

Arbetsutskottet har likaledes sammanträtt tre gånger.

Brandkårsförbundets verksamhet.

Till Kalmar läns brandkårsförbund har under år 1933 varit anslutna 38 brandkårer, varav 11 tillkommit under året.

Av inom länet arbetande brandstodsbolag ha 7 varit anslutna och erlagt en avgift pr år beräknad efter 2:50 pr million försäkringssumma.

I samband med årsmötet ägde en instruktionskurs rum den 2 och 3 juli, varvid förekom föredrag, rökskyddsövningar och demonstration av utställd materiel. Instruktionskursen var talrikt besökt av medlemmar från olika platser i länet.

En angenäm överraskning bereddes deltagarna genom den av Brandstyrelsen i Västervik ordnade sjöutfärden, då deltagarna fingo njuta av den vackra anblicken, som Västerviks underbara skärgård erbjuder, och tillika blevo föremål för en utmärkt gästfrihet.

För denna Brandstyrelsens älskvardhet och för tillmötesgåendet att ställa lokaler och personal till instruktionskursens förfogande framför Styrelsen härmed ett varmt tack.

Likaledes framföres ett varmt tack till Kalmar läns norra Brandstodsbolag för visad älskvardhet.

Den 24—30 juli hölls å brandstationen i Kalmar en utbildningskurs för brandbefäl, vilken leddes av brandchefen A. R. Florin. I kursen deltog fyra brandbefäl från Nybro, Borgholm och Söderåkra, vilka tilldelades länsförbun-

dets diplom för genomgången kurs. Teoretiska lektioner och praktiska övningar höllas under sammanlagt 40 timmar.

Till Brandstyrelsen i Kalmar får Styrelsen härmed framföra sitt tack för tillmötesgåendet att ställa brandkårens lokaler, personal och materiel till förfogande för denna kurs.

Den 7 och 8 oktober höllas under konsulentens ledning propagandadagar i Borgholm, avsedda att höja intresset för brandförsvaret på Öland.

Konsumenten har under året besökt 25 brandkärer, där inspektioner, diskussioner och övningar eller sammanträden hållits.

Sammanträden och underhandlingar ha ägt rum med en hel del inom länet arbetande brandstodsbolag.

Såväl muntliga som skriftliga råd och anvisningar samt utredningar angående brandkärers organisation och materiel m. m. samt utredningar och utlåtanden till en del myndigheter har av konsumenten lämnats.

Brandkårsförbundets räkenskaper.

Behållning från år 1932 1,573:68
Inkomster under år 1933 1,735:91

Kr. 3,309:59

Utgifter under år 1933 1,750:60
Behållning den 31 december 1933 1,558:99,
vilket belopp är inestående å spar-kasseräkning i Svenska Handelsbanken, Kalmar.

Årets utgifter ha överstigit de verkliga inkomsterna med Kronor 24:69.

Räkenskaperna ha blivit granskade av vederbörande revisorer och hänvisas till särskild revisionsberättelse.

Medlemsförteckning.

Brandkärer: Kalmar, Ålem, Nybro, Västervik, Emmaboda, Målilla Sanatorium, Mönsterås, Oskarshamn, Fagelfors, Bergkvara, Gunnebo, Målilla, Borgholm, Högsby, Mörbylånga socken, Mörbylånga Sockerbruk, Virserum, Söderåkra, Påryd, Hultsfred, Paskalavik, Ljungbyholm, Överum, Vimmerby, Rockneby, Färjestaden, Torsås, Mörbylånga köping, Kastlösa, Gamleby, Högby, Södra Möckleby, Kristdala, Fliseryd, Alsterbo, Stora Frö, Lilla Frö och Kleva, Ruda och Sandvik.

Brandstodsbolag: Kalmar läns norra brandstodsbol., Kalmar läns mellersta brandstodsbolag, Brandstodsbolaget för Kalmar läns fastland, Södra och Norra Möre häraders brandstodsbolag, Söderåkra brandstodsbolag, Virserums sockens brandstodsbolag och Brandförsäkringsfören. "Öland".

Det är med glädje Styrelsen konstaterar det ökade intresset inom länet för brandförsvarets höjande på landsbygden. Att förbundet under det gångna året bl. a. kunnat inregistrera icke mindre än 11 nya kärer, visar tydligt förbundets gagnarika verksamhet.

Önskvärt vore dock, att *samtliga* inom länet arbetande brandstodsbolag genom sitt medlemskap ville stödja förbundet i dess upplysande och organisatoriska arbete.

Kalmar den 16 mars 1934.

JOHN FALK.

/ A. R. Florin.

BILDA FRIVILLIGA
BRANDKÄRER

Skånska brandkårsförbundet.

Brandkonsulent: f. v. Brandchefen N. Ohlsson. Exp.: Kungsg. 26, Malmö. Tel. 21665

Årsmöte.

Vid Styrelsens för Skånska Brandkårsförbundet sammanträde den 26 Mars i Malmö beslöts bland annat, att förbundets årsmöte skall hållas den 30 juni och förläggas till Sjöbo.

Vidare beslöt styrelsen att även för innevarande år utfästa ett tiotal stipendier à kr. 50:— till chefs- eller annan lämplig person vid motoriserad frivillig brandkår ansluten till förbundet, som förbinder sig att under minst 8 dagar deltaga uti anordnad instruktionskurs.

Stipendierna sökas före den 1 juni hos styrelsen för Skånska Brandkårsförbundet under adress: Kungsgatan 26, Malmö.

Sekreteraren.

—0—

Kiviks friv. brandkår 5 år.

Kiviks friv. brandkår har haft ord. årsmöte under N. Rosenbergs ordförandeskap. Styrelse- och revisionsberättelserna föredrogs och ansvarsfrihet beviljades. I inkomster för året har brandkåren haft kr. 1,398:83. Utgifter för samma tid ha belöpt sig till 491:09.

Trots gjorda avskrivningar å brandmaterielen visar inventariekontot dock ett värde av kr. 10,469.

Att representera kåren vid Skånska brandkårsförbundet (även Riksförbundet), valdes brandkårschefen med G. Everman som ersättare.

Den uppgjorda utgiftsstaten för året föredrogs. Styrelsen fick i uppdrag att i mån av kapitaltillgång anskaffa vederbörlig utrustning. Brandkåren är nämligen inte ännu utrustad med varken yxor, rockar, rökmasker eller förbandslåda. Slangförrådet behöver även utökas.

Brandkåren firar i år sin femåriga tillvaro. I anledning härav voro brandkårsmedlemmarna inbjudna med damer till ett animerat samkväm efter årsmötets slut. Brandkårschefen Rosenberg skildrade i ett anförande hur brandkåren under sin femåriga tillvaro fått mottaga mycken sympati och förståelse från allmänhetens sida, men, sade han, alla ha sina motigheter, och sådana hade även kommit brandkåren till del i full utsträckning, dock hade han en förhoppning om att allt så småningom skulle reda ut sig. Han uttalade ett varmt tack till alla dem, som verkat för och visat sitt intresse för brandkårens bestånd. Sedan ett med trefaldigt hurra besvarat "leve" för brandkåren utbringats, avtackades brandkårschefen Rosenberg av v. brandkårschefen Johan Lundin.

Herr Rosenberg är den egentlige stiftaren och ledaren för Kiviks friv. brandkår. Han har nedlagt mycket arbete för att få fram den friv. brandkåren till dess nuvarande ståndpunkt.

—0—

KÖP ENDAST

av Svenska Brandtarifföreningen godkända motorsprutor.

Älvsborgs läns brandkårsförbund.

Brandkonsulenter: V. Brandchef *P. Lundgren*. Exp.: Brandstationen, Borås.
Brandchef *C. Hallin*. Exp.: Brandstationen, Trollhättan.

Brandväsendet i Herrljunga.

Herrljunga Brandkår kan i år se tillbaka på en tioårig verksamhet i brandväsendets tjänst. Samhället hade sedan många år tillbaka före år 1923 endast att tillgå den allmänna eller värnpliktiga brandkåren, vars utrustning beträffande materiel började bli allt för primitiv för samhället i den mån som bebyggelsen ökade och samhället växte. Vid den tiden fanns endast att tillgå en, handkraftspruta om 250 min/lit., varför det vid tillfälle beslutades om inköp av en större motorspruta, och inköptes också omedelbart en Henricssons motorspruta om 1300 min/lit., monterad å 4-hjulig vagn transportabel med 2 hästar. På initiativ av handl. H. Forssell, som ansåg att i och med detta inköp av en så stor motorspruta behövdes också övat manskap, och som förslaget intresserade en hel del bildades den 16/11 1923 en fristående eller rättare sagt en elitkår, uppgående till 24 man, och valdes initiativtagaren H. Forssell att organisera och leda kårens övningar, vilka skulle äga rum minst en gång i månaden. Övningarna togo omedelbart sin början, och gick varande man in med liv och lust i detta sitt nya arbete. Kåren fick även i början en mycket god hjälp i sin utbildning, i det brandkonsulenten överbrandmästare Sundqvist från Borås besökte kåren vid olika tillfällen för att ge de råd och instruktioner, som han ansåg behövdes för en så ny kår. Allteftersom tiden gick och kunskapen genom övningar ökades, så fordrades mer material, men pen-

gar fattades, och som kåren var fullt frivillig kunde man ej gärna gå in till municipalstämman med begäran om något anslag, allra minst nu då utgifterna för brandväsendets ordnande uppgått till omkring 26.000: — kronor, dels för inköp av ovannämnda motorspruta och dels för anläggning av en större brunn eller vattenreservoar, vilken drog en kostnad av ungefär 16.000: — kronor. Då medel måste skaffas, var de än måste tagas, beslutade kåren att söka åstadkomma detta genom att anordna en basar den 1 och 2 okt., och gav denna ett oförväntat gott resultat med en nettobehållning uppgående till 1,574: — kronor. Då kåren nu hade egna medel att disponera över, inköptes en hel del brandattiralj, som ansågs nödvändig, bland annat: en redskapskärra, en utskjutstege, skarvstegar m. m. samt anläggning av en brandalarm enl. L. M. Ericssons induktorsystem, omfattande 3 st. signalskåp med olika placering inom samhället samt med en alarmklocka till varje inom samhället boende kårmedlems bostad. År 1926 måste brandstadgan för Rikets Städer tillämpas, varför brandväsendet måste omorganiseras och den 1 juli samma år bildades Herrljunga Municipalsamhälles borgarbrandkår, som nu endast fick uppgå till 17 man sammanlagt, befäl och manskap. Till chefer för den nu så kallade Herrljunga Borgarbrandkår valdes handl. Rich. Östlund och elitkårens förutvarande chef handl. H. Forssell. Genom den gjorda omorgani-

Herrljunga brandkår.

sationen från elitkår till borgarbrandkår stego också fordringarna, och behovet av ytterligare material gjorde sig gällande, på samma gång som brandväsendet för samhället bleve ännu mera betryggande. För undvikande av ökad utgiftstat för samhället på brandväsendets bekostnad beslöt kåren att genom fortsatta nöjestillställningar söka erhålla medel för inköp av för samhällets brandväsende lämplig materiel. Allteftersom åren gingo ökades kårkassan och år 1930 förverkligades kårens önskemål att kunna åstadkomma en brandbil, och inköptes härför en något begagnad Chevrolet lastbil för 1750:— kronor, vilken sedan av kårens medlemmar ombyggdes till brandbil och uppgick kostnaden härför till 1,167:— kronor, vadan vagnen fullt färdig kostade sammanlagt Kr. 2,917:—. Efter det nu brandbil anskaffats och för att densamma nu skulle komma till någon nytta kom avgörandet om anskaffande av en lättare bogserbar motorspruta, varför kåren beslöt ingå till municipalstämman med begäran om inköp av sådan, vilket också beviljades, och inköptes därefter en Renault motorspru-

ta om 900 min/lit. vid 9 kg:s tryck. Efter den nu senast gjorda nyanskaffning av materiel och det av samhället omedelbart beviljade anslaget, beslutade kåren den 15 aug. att genom gåvobrev till Herrljunga Municipalsamhälle överlämna av dem på frivillighetens väg anskaffad brandmateriel uppgående till ett värde av 5360:— kronor.

Kåren har sedan under tiden med största intresse och med oegennyttigt arbete ytterligare sökt förbättra brandväsendet genom fortsatt nyanskaffning av materiel varav kan nämnas: anläggning av ännu en brandalarm i form av elektrisk sirén, en av de nya utskjutbara stålstegarna, en hakstege, gasmasker, pulversprutor, slangomvecklingsapparat, vulkaniseringsapparat m. m. eller, för att mera förtydliga saken, har kåren under de gångna åren vid de nöjestillställningar, som avhållits ernått ett ganska gott resultat med en behållning uppgående till Kr. 8,931:—, samtidigt som kåren under samma tid inköpt behövlig brandmateriel för ett sammanlagt belopp av kr. 8,520:—, vilket allt blivit överlämnat till samhället. Trots detta kårens oegennyttiga arbete har nä-

gon förståelse från samhällets innevånare sällan visats, utan har det ansetts som en helt naturlig sak, att kären själv på egen bekostnad kan skaffa den materiel, som anses behöfvig, ty brandkären kostar nog samhället dryga utgifter ändå.

Nu kunde det förstås tyckas för vederbörande myndigheter och samhällsbor att brandkårens utrustning skulle vara tillfyllest, men oförnöjsamheten gjorde sig ånyo gällande i behov av några hundra meter ny slang. Då kären endast haft cirka 700 mtr slang att disponera och har densamma varit med både i ur och skur vid eldsvådor och övningar under en 10 års tid, så kan man förstå, att sådan slang blivit hårt åtgången och ej att lita på vid en hårdare påfrestning. Påstötningar gjordes vid flera tillfällen till municipalnämnden och dess ledamöter men fick saken bero och frågan bordlades, antagligen på grund av sparsamhetsskäl, tills nu under de tre senaste industrieldsvådorna då saken åter blev aktuell, vilket föranledde om omedelbart inköp av 500 mtr linneslang (Jonsereds) med tillhörande kopplingar.

Utryckningar till eldsvådor under kårens verksamhet har inalles varit 17, därav 9 inom samhället, och har kåren genom ett raskt och energiskt ingripande vid dessa eldsvådor lyckats avvärja de 8, varvid stora värden blivit sparade, vilket också påvisar ett gott och förtjänstfullt arbete. Av de återstående 8 utryckningarna har de 5 varit till eldsvådor utom släckningsområdet och har de 3 gällt skogsbrand. För ett raskt ingripande vid eldsläckning inom samhället har kåren som ett erkännande från venne fastighetsägare erhållit kr.

150:—, och för släckningshjälp vid skogseld har kåren vid två olika tillfällen från Borås Herrljunga Järnväg erhållit 400:— kronor. Beträffande ersättning till brandmanskapet förekom ej någon sådan förrän efter omorganisationen 1926, då det beslutades att årslön skall till manskapet utgå med 40 kr. per man jämte försäkring, tills i juli 1932, då ett tillägg gjordes, att plus de 40:— kr. i grundlön per år skall ersättning ytterligare utgå med 5:— kr. per man för varje utryckning till eldsvådor och övningar, samt kr. 1:50 per tim. för vakthållning och eftersläckning. Kårens chefer däremot har under alla dessa tio år icke erhållit något som helst arvode eller ersättning för all den tid och arbete de offrat i samhällets tjänst, utan har deras arbete endast grundats på intresset för samhällets brandväsende, och har de alltid med ett aldrig svikande intresse och efter bästa förmåga gjort allt för kårens utbildning och framgång, tillika med kårens alltid medvetna ansvar för sitt arbete, och deras enighet och envishet att ej stanna på halva vägen, har gjort att samhället haft ett betryggande brandväsende både i såväl mänskligt som materiellt hänseende.

Bland de nuvarande kärmedlemmarna inom borgarbrandkåren finnas nu fem stycken, nämligen förre brandförmannen, en maskinist, en brandman samt kårens v. chef, jämte den 1/1 1934 nu avgångne brandchefen, vilka i en följd varit med från starten från elitkar den 16/11 1923 tills dato, och kunna de alltså nu fira sitt tio-års jubileum för detta många gånger till synes rätt så otacksamma och farofyllda arbete i brandväsendets tjänst.

Forsell.

Göteborgs och Bohusläns brandkårsförbund.

Brandkonsulenter: V. Brandchef N. Grönvall och Brandkapten C. Bergström
Exp.: Huvudbrandstationen, Göteborg.

Brandkårsförbund bildat i Göteborg och Bohuslän.

Sedan Svenska Brandkårernas Riksförbunds sekreterare vid besök i Göteborg inför Landshövdingen framhållit nyttan och önskvärdheten av ett brandkårsförbund för Göteborgs och Bohus län samt vidare i ärendet samrätt med brandchefen och brandbefälet i Göteborg, började länsstyrelsen under år 1933 vidtaga nödiga förberedelser för bildandet av ett länsförbund. Den första uppgiften blev då att söka skapa en ekonomisk basis för förbundets verksamhet. I april månad 1933 gjorde Landshövdingen till samtliga inom länet arbetande ömsesidiga brandstodsbolag en framställning om årligt bidrag till länsförbundens verksamhet, beräknat till 5 kr. pr million ansvarssumma. Under hösten 1933 och nyåret 1934 hade svar inkommit från flertalet brandstodsbolag, och av dessa framgick, att av de 22 bolagen förklarade sig omedelbart 7 villiga att bidraga med en årlig summa om tillsammans 675 kronor, medan några av de större bolagen t. v. ställde sig avvaktande.

På nyåret 1934 ansåg sig emellertid länsstyrelsen kunna inbjuda till ett konstituerande sammanträde i Göteborg, vilket avhölls lördagen den 7. april. För att göra själva starten så givande som möjligt anordnades samtidigt en instruktionskurs, som påbörjades fredagen den 6. april. Inbjudan utfärdades till samtliga inom länet befintliga kårer och brandstodsbolag.

Glädjande nog blev anslutningen redan från början god. Från 22

brandkårer och 4 försäkringsinrättningar hade ett 45-tal representeranter infunnit sig.

Klockan 17,30 öppnade Landshövding Oscar von Sydow instruktionskursen i gymnastiksalen å Huvudbrandstationen i Göteborg med ett anförande, vari han framhöll betydelsen av att få brandförsvaret inom länet så väl ordnat som möjligt. Inom länet bor en strävsam befolkning, som åtminstone för närvarande lever under betryckta ekonomiska villkor. En större brandolycka skulle medföra betydande ekonomiska konsekvenser för det allmänna och kanske ruin för den enskilde. Visserligen är bohusläningen av naturen synnerligen aktsam om elden, men byggnadssätt och övriga förhållanden ha medfört, att betydande brandrisker föreligga. Exempel härå utgöra de stora eldsvådorna i Strömstad och Fjällbacka. Tillkomsten av den nya brandstadgan har medfört betydande förbättringar i det lokala brandförsvaret, men det är uppenbart, att det ännu återstår mycket att göra. En viktig uppgift är höjandet av de små brandkårernas slagkraft, och därvid är övning av yrkesutbildade konsulenter av synnerligen stort värde. Instruktionskurser som den nu anordnade, förmå vidga brandchefernas kunskaper och väcka deras intresse för sina uppgifter än mera. För att kunna ordna allt detta kräves en organisation. — länets brandkårsförbund.

Landshövdingen riktade därefter ett tack till försäkringsinrättningarna, som genom anslag av medel

möjliggjort ett bildande av länsförbundet, samt tackade vidare brandchefen och brandbefälet i Göteborg för deras intresse och hjälp. Slutligen önskades alla välkomna till kursen, som han hoppades skulle bli av värde och nytta för deltagarna.

Brandkaptenen Curt Bergström höll därefter ett med stort intresse emottaget föredrag över ämnet "Utbildningens ordnande vid mindre brandkårer", vari han bl. a. påpekade värdet av utbildningsreglementet även för den minsta brandkårens behov.

Med manskap från Göteborg demonstrerade Brandkapten Bergström därefter tre dagövningar för mindre brandkårer och genomgick det rätta handhavandet av flertalet av de mindre brandkårernas redskap, gruppens uppträdande m. m.

Sedan deltagarna ånyo samlats i gymnastiksalen framförde Landshövdingen till Kapten Bergström och till det i uppvisningen deltagande manskapet deltagarnas tack, varefter ordet överlämnades till vice Brandchefen Nils Grönvall, som i ett med ljusbilder illustrerat, mycket instruktivt föredrag behandlade ämnet "Eldsläckningstjänsten", vilket var den sista programpunkten för fredagens förhandlingar.

Deltagarna samlades därefter till gemensam supé å restaurant Otterhällan och efter dennas slut hade tillfälle beretts deltagarna att från höghusets tak (18 trappor) bese utsikten över hamnen och staden.

På lördagsmorgonen samlades deltagarna redan kl. 9 f. m. till ett föredrag av Verkmästare O. G. Bengtsson över "Brandmaterielens vård", vari deltagarna fingo många goda råd, särskilt beträffande skötseln och underhållet av den moderna motorsprutan. Föredraget förtydligades med ljusbilder. Därefter följde demonstration av moderna motorsprutor, varjämte

Göteborgs brandkår uppvisade en skumspruta.

Efter frukostuppehåll samlades deltagarna till Rialto-biografen, där Riksförbundets propaganda-film förevisades. Filmen mottogs med spontant bifall och fyllde även det ändamålet att ersätta inledningsföredrag vid det omedelbart efter föreställningen följande konstituerande sammanträdet, som under Landshövdingens ordförandeskap hölls i biografens foyer.

Sedan presidium för sammanträdet valts, framställde Landshövdingen proposition på, hurvida de närvarande voro beredda att skrida till bildande av ett länets brandkårsförbund. Sedan några talare yttrat sig i tillstyrkande riktning, beslöts, att Göteborgs och Bohusläns Brandkårsförbund skulle bildas. Tolv brandkårer kunde omedelbart meddela sitt inträde i förbundet och representanter för ytterligare tio kårer meddelade, att de sannolikt komme att inträda men att brandstyrelserna, som alla tillstyrkt inträde, måste underställa frågan municipal- eller kommunalfullmäktiges prövning. Dessutom anmälde åtta enskilda medlemmar sitt inträde. I allt torde man sålunda kunna utgå ifrån, att länsförbundet vid starten realiter räknar ett 20-tal anslutna kårer.

Sedan därefter stadgar antagits, valdes till styrelse för länsförbundet Landshövding O. von Sydow, ordförande, Brandchefen i Göteborg Eric Nicander, vice ordförande, Brandchefen i Uddevalla Henning Kock, Brandchefen i Lysekil Aron Löfgren, Brandchefen i Grebbestad Wilh. Reichenberg, Brandchefen i Partille Bertil Grauers, Ombudsmannen i Göteborgs och Bohus läns brandstodsbolag Konsul W. G. Thorburn i Uddevalla, vice Brandchefen i Göteborg Nils Grönvall. Suppleanter i styrelsen blevo Brandchefen i Gravarne David Kristiansson, Brandche-

fen i Askim Bror Holmberg, Brandkaptenen i Göteborg, Curt Bergström och Brandchefen i Hönö Erik Thorsenius.

Till revisorer för vart och ett av åren 1934 och 1935 utsågos Brandchefen K. Wahlström, Kungälv, och vice Brandchefen Joh. Karlström, Mölndal, med Landssekreteraren Ernst Thorin och Brandchefen Harry Gerle, Styrso, som suppleanter.

Årsavgiften fastställdes till kr. 15:— pr kår, varav 10:— kronor till Riksförbundet.

Efter förhandlingarnas avslutande höll vice Brandchef Nils Grönvall ett föredrag över ämnet "Brandchefens skyldigheter och rättigheter enligt författningar, som beröra hans tjänst".

Innan deltagarna åtskildes, tackade Landshövdingen för deltagarnas intresse under instruktionskursen och vid det konstituerande sammanträdet, samt uttalade den

förhoppningen, att det nybildade förbundet skulle komma att motsvara alla de förväntningar, man kunde ha rätt att ställa på det samma.

Vid omedelbart efter det allmänna sammanträdet hållet styrelsesammanträde, utsågs vice Brandchefen Nils Grönvall till sekreterare och kassaförvaltare samt till verkställande utskott herrar Njander, Grönvall och Grauers med Kapten Bergström som suppleant. För verkställande utskottet antogs en arbetsordning och åt detsamma uppdrogs att i samarbete med Brandchef Kock anordna årsmötet 1935 i Uddevalla. Till konsulenter utsågos vice Brandchef Nils Grönvall och Brandkapten Curt Bergström.

Länsförbundets verksamhet kommer omedelbart att upptagas, och säkerligen kommer antalet anslutna kårer raskt att växa, sedan konsulenterna påbörjat sina instruktionsresor ute i länet.

*Gör alltid elektriska ledningssystemet strömlöst, då
arbetet slutar!*

Tidskriften utkommer med 9 nummer årligen.

Årsprenumeration sker direkt hos Centralstyrelsens Expedition, Styrsmansgatan 1, Stockholm. Prenumerationspriset är 4:— kr. för enskilda exemplar och 2:— kr. pr ex., då minst 5 ex. samtidigt rekvideras.

Annonspriserna pr gång äro:

Första eller sista annonssidorna — efter överenskommelse.

Helsida	60 kr.		Kvartsida	15 kr.
Halvsida	30 „		Åttondelssida	8 „

Vid annonsering minst 4 ggr lämnas 15 % rabatt.

Eftertryck ur tidskriften medges endast om källan anges.